

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyní Mgr. Andreou Větrovskou ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

proti
žalované: [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]

o výživné manžela

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal proti žalované placení výživného od 20. 2. 2020 ve výši 3 724 Kč měsíčně a od 1. 3. 2020 ve výši 12 000 Kč měsíčně, nebo zaplacení 500 000 Kč jednorázově, **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit žalované náklady řízení ve výši 900 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal proti žalované placení výživného na manžela ve výši specifikované ve výroku I. (původně podal vzájemný návrh v řízení o rozvod manželství, který byl soudem vyloučen k samostatnému projednání) s odůvodněním, že od března 2020 je veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, nemá žádné vlastní příjmy, pobírá dávky hmotné nouze na živobytí ve výši 2 490 Kč a na bydlení ve výši 4 439 Kč. Bydlí na ubytovně, kde platí nájemné ve výši 5 000 Kč, následně se přestěhoval do bytu s nájemným ve výši 10 000 Kč měsíčně, žádný majetek nemá. Má 3 vyživovací povinnosti, a to na syna [redacted] ve výši 150 €, na [redacted] ve výši 2 000 Kč a dceru [redacted] ve výši 1 800 Kč. Byl ve výkonu trestu v období od 23. 4. 2019 do 19. 2. 2020. Majetkové poměry

žalované jsou velmi dobré, její náklady na domácnost činí 2 500 Kč na energie, nájemné za dům neplatí, zůstal jí vybavený dům, včetně spotřebičů, elektroniky, aut. Při jednání soudu žalobce doplnil, že výživné na děti neplatí, protože nemá z čeho.

2. Žalovaná se žalobou nesouhlasila s tím, že žalovaný byl dne 18. 2. 2020 propuštěn z výkonu 10 měsíčního trestu v [REDAKCE], který vykonával pro neplacení výživného na syna z předchozího vztahu. Během té doby tam pracoval. Žalobce není invalidní ani nesvéprávný. Před nástupem do výkonu trestu pracoval jako pomocná síla v kuchyni a zároveň si přivydělával na stavbách. Neexistují žádné skutečnosti, které by mu bránily v získání si obživy svépomocí. V současné době je veden na úřadu práce, kde pobírá hmotnou nouzi, což uváděl i při rozvodovém řízení. Zároveň si přivydělává v restauraci [REDAKCE]. Žalovaná na Policii ČR řeší neplacení výživného na společné děti, které jí byly svěřeny do péče. Dále uvedla, že je na rodičovské dovolené, pobírá rodičovský příspěvek ve výši 10 000 Kč měsíčně a přídavky na 2 děti ve výši 1 110 Kč. Žalobce by měl platit výživné ve výši 900 Kč měsíčně na obě dcery dohromady, ale až na základě výzvy Policie ČR zaplatil dne 17. 6. 2020 částku 2 000 Kč. Žalovaná si přivydělává ve společnosti [REDAKCE] cca 4000 Kč. Celkově její měsíční příjem včetně přídavek na děti činí cca 15 000 Kč. S dcerami bydlí ve starším rodinném domě, který patří její matce, náklady na energie a údržbu domu činí cca 7 000 Kč. Roční spotřeba lehkého topného oleje je 2 500 l při cenách 17 Kč – 25 Kč za 1 l plus jeho doprava. Nevlastní žádné vozidlo. Obě dcery navštěvují státní předškolní zařízení, za které měsíčně celkem platí 3 270 Kč. Měsíčně dále splácí exekuci ve výši 3 000 Kč a půjčku u [REDAKCE] ve výši 1 079 Kč. S finančním zajištěním dcer žalované vypomáhá současný partner. Při jednání doplnila, že dům patří její matce, ale ona ho spravuje a platí, na vodném zaplatí 120 Kč měsíčně a dům vytápí topným olejem, kterého spotřebuje cca 2 000 l za zimu.
3. S ohledem na skutečnost, že žalobce je občanem Slovenské republiky a žalovaná České republiky, oba mají bydliště na území České republiky, zkoumal soud svoji příslušnost k projednání věci a dospěl k závěru, že je dána Článkem 3 písm. a) Nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. 12. 2008, o příslušnosti, rozhodném právo a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech vyživovacích povinností, neboť žalovaná má místo obvyklého pobytu na území České republiky. Článek 15 nařízení stanoví, že právo rozhodné pro otázky vyživovacích povinností se v členských státech, které jsou vázány Haagským protokolem ze dne 23. 11. 2007 o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti, určuje v souladu s uvedeným protokolem. Podle Článku 3 odst. 1 Haagského protokolu vyživovací povinnost se řídí právem státu, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu, nestanoví-li tento protokol jinak. Soud proto aplikoval české právní předpisy, a to zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
4. Ze zprávy společnosti [REDAKCE] ve spojení se 7 ks fotografií bylo zjištěno, že žalovaná si najala společnost za účelem zjištění činnosti žalobce. Dne 18. 5. 2020 byl detektivem zdokumentován pohyb žalobce v zázemí pro zaměstnance restaurace [REDAKCE] po dobu několika hodin. Žalobce zde pracoval se dřevem, opravoval sezení pro hosty restaurace a to za přítomnosti dalších zaměstnanců restaurace, přičemž byl oblečen do pracovního trika s nápisem [REDAKCE] a montérkových pracovních kalhot, jak vyplývá z fotodokumentace.
5. Z výzvy k nástupu do výkonu trestu ze dne 9. 4. 2019 č. j. 6T 149/2018 bylo zjištěno, že žalobce byl vyzván k nástupu výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen Okresním soudem Námestovo ve výměře 18 měsíců nepodmíněně, a to dne 22. 4. 2019. Ze záznamu o přijetí odsouzeného do výkonu trestu bylo zjištěno, že žalobce dne 23. 4. 2019 nastoupil výkon trestu odnětí svobody. Z příkazu Okresního soudu Martin ze dne 19. 2. 2020 vyplývá, že dne 19. 2. 2020 byl vydán příkaz o okamžitém propuštění žalobce z výkonu trestu na základě usnesení o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

6. Z oznámení úřadu práce o přiznání příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení ze dne 12. 5. 2020 bylo zjištěno, že žalobci byl přiznán příspěvek na živobytí ve výši 2 490 Kč měsíčně od května 2020 a doplatek na bydlení ve výši 4 439 Kč od května 2020.
7. Ze smlouvy o ubytování ze dne 6. 3. 2020, kterou předložil žalobce bez svého podpisu, bylo zjištěno, že město [REDAKCE] poskytlo žalobci přechodného ubytování na pokoji č. 3 na ubytovně města [REDAKCE] za 5 000 Kč měsíčně. Smlouva byla uzavřena na dobu od 6. 3. 2020 do 30. 6. 2020. Ze smlouvy o nájmu bytu ze dne 6. 6. 2020 vyplývá, že žalobce si jako nájemce pronajal byt na dobu určitou od 6. 6. 2020 do 6. 6. 2021, zavázal se zaplatit nájemné za červen 2020 ve výši 2 000 Kč, za červenec a srpen 2020 po 3 000 Kč. Měsíční zálohy za služby činí 2 500 Kč. Počínaje zářím 2020 se žalobce zavázal platit pronajímateli nájemné a zálohy na služby spojené s užíváním bytu v celkové výši 10 000 Kč.
8. Z dohody o provedení práce ze dne 8. 1. 2020 bylo zjištěno, že žalovaná uzavřela dohodu se společností [REDAKCE] na dobu od 8. 1. 2020 do 31. 12. 2020, předmětem dohody jsou pomocné práce ve výrobě elektroniky a kabelů, přičemž za provedení úkolu byla sjednána odměna ve výši 90 Kč/hod a premiová složka dle dosažených výsledků ve výši do 10 Kč/hod.
9. Z oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory ze dne 8. 1. 2020 bylo zjištěno, že rodičovský příspěvek žalované na [REDAKCE] byl zvýšen od 1. 1. 2020 ze 7 600 Kč na 10 000 Kč. Z oznámení o přiznání dávky státní sociální podpory ze dne 4. 5. 2018 bylo zjištěno, že žalovaná byl přiznán přídatek na dítě [REDAKCE] ve výši 800 Kč a [REDAKCE] ve výši 800 Kč. Z přihlášky ke stravování od školního roku 2020/2021 bylo zjištěno, že cena obědů za měsíc pro školní rok 2020/2021 činí pro strávníky ve věku 7 – 10 let 550 Kč/á 25 Kč, úplata za zájmové vzdělávání ve školní družině činí 150 Kč/měsíčně. Z listiny nazvané úhrady za stravné a pobytový příspěvek dítěte v jeslích provozovaných Městským střediskem sociálních služeb bylo zjištěno, že platba stravného činí 29 Kč/den, platba za pobytový příspěvek činí 2 000 Kč měsíčně.
10. Ze smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb vyplývá, že dne 7. 11. 2013 uživatka [REDAKCE] uzavřela se společností [REDAKCE] smlouvu za cenu 250 Kč měsíčně. Z listiny nazvané Přistoupení k platbám vodného bylo zjištěno, že žalovaná je uvedena jako oprávněná osoba vedle odběratele [REDAKCE], když dodavatelem je [REDAKCE]. Ze změn zákazníka elektřiny bylo zjištěno, že od 8. 1. 2019 proběhla změna zákazníka na žalovanou v odběrném místě [REDAKCE]. Výše zálohových plateb od 15. 2. 2019 činí 2 500 Kč měsíčně. Z listiny nazvané vytápění topným olejem bylo zjištěno, že cena topného oleje činí od 1 000 Kč částku 21,10 Kč a od 2 500 Kč částku 20,66 Kč.
11. Z oznámení o ukončení čerpání úvěru [REDAKCE] ze dne 5. 9. 2011 bylo zjištěno, že žalovaná byla informována o ukončení čerpání úvěru a zahájení anuitního splácení úvěru splátkami ve výši 1 079 Kč počínaje dnem 3. 10. 2011, poslední splátka úvěru dne 1. 10. 2021.
12. Z rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 4. 6. 2020 č. j. 10 C 26/2020-43 vyplývá, že manželství žalobce a žalované uzavřené dne [REDAKCE] před Městským úřadem v [REDAKCE] bylo pravomocně rozvedeno dne 20. 7. 2020.
13. Provedeným dokazováním soud zjistil následující skutkový stav. Účastníci uzavřeli dne [REDAKCE] manželství, které bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 4. 6. 2020 č. j. 10 C 26/2020-43, v právní moci dne 20. 7. 2020. Žalobce byl dne 19. 2. 2020 podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonával na Slovensku od 23. 4. 2019. Od května 2020 byl žalobci vyplácen úřadem práce příspěvek na živobytí ve výši 2 490 Kč a doplatek na bydlení ve výši 4 439 Kč. Od 6. 3. 2020 žalobce bydlel na ubytovně, kde platil 5 000 Kč měsíčně, od 6. 6. 2020 si pronajal byt, kde v červnu 2020 platil nájemné a služby celkem ve výši 4 500 Kč, v červenci a srpnu 2020 celkem ve výši 5 500 Kč měsíčně, od září 2020 nájemné a služby činí celkem 10 000 Kč měsíčně. Žalobce má 3 vyživovací povinnosti, nezletilého syna na

Slovensku, nezletilé dcery [REDAKCE] a [REDAKCE]. Žalovaná je na rodičovské dovolené s nezletilou dcerou [REDAKCE], pobírá rodičovský příspěvek od 1. 1. 2020 ve výši 10 000 Kč, přídatky na obě děti od dubna 2018 v celkové výši 1 600 Kč. U společnosti [REDAKCE] pracuje na dohodu o provedení práce za 90 Kč/hod., její průměrný měsíční příjem činí dle sdělení žalované 4 000 Kč. Žalovaná hradí na stravném a družině pro dceru [REDAKCE] průměrně 700 Kč měsíčně a na stravném a pobyt v jeslích dcery [REDAKCE] průměrně 2 580 Kč měsíčně od září 2020, když předtím platba činila 1 580 Kč. Dále zálohy na elektřinu ve výši 2 500 Kč měsíčně, zálohy na vodu ve výši 120 Kč měsíčně, topí lehkým topným olejem, který stojí 20,60 Kč/l při spotřebě 2 500 l za rok, splácí úvěr u [REDAKCE] ve splátkách po 1 079 Kč měsíčně.

14. Podle § 697 odst. 1, 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o.z.) manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Vyživovací povinnost mezi manžely předchází vyživovací povinnosti dítěte i rodičů. Pro vyživovací povinnost mezi manžely jinak platí obecná ustanovení o výživném.
15. Podle § 691 odst. 1 o. z. nemají-li manželé rodinnou domácnost, nese každý z nich náklady své domácnosti; to je nezbavuje povinnosti navzájem si pomáhat a podporovat se.
16. Podle § 913 odst. 1, 2 o.z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
17. Podle § 922 o.z. výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení; u výživného pro děti i za dobu nejdéle tří let zpět od tohoto dne.
18. Soud hodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Účastníci uzavřeli manželství dne [REDAKCE] před Městským úřadem v [REDAKCE] a rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 4. 6. 2020 č. j. 10 C 26/2020-43 bylo jejich manželství rozvedeno, když právní moci nabyl rozsudek dne 20. 7. 2020. Řízení o výživné manžela bylo zahájeno dne 11. 5. 2020 podáním vzájemného návrhu v řízení o rozvod manželství účastníků. Žalobce se domáhal výživného na manžela ode dne 20. 2. 2020, tedy poté, co byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody. Soud konstatuje, že za období od 20. 2. 2020 do 10. 5. 2020 a dále od 20. 7. 2020 výživné přiznat nelze, neboť výživné na manžela lze přiznat jen ode dne zahájení řízení (§ 922 o.z.) a pouze za dobu trvání manželství účastníků, nikoli po jeho skončení. Žalobce byl dne 19. 2. 2020 podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonával na Slovensku za spáchání trestného činu zanedbání povinné výživy. Od května 2020 mu byly vypláceny úřadem práce dávky, a to příspěvek na živobytí ve výši 2 490 Kč měsíčně a doplatek na bydlení ve výši 4 439 Kč měsíčně, přičemž od 6. 3. 2020 bydlel na ubytovně, kde platil 5 000 Kč měsíčně, od 6. 6. 2020 bydlel v bytě, kde platil nájem a zálohy na služby ve výši 4 500 Kč za červen 2020, ve výši vždy po 5 500 Kč za červenec - srpen 2020, od září 2020 ve výši 10 000 Kč. Dne 18. 5. 2020 vykonával práce v areálu restaurace [REDAKCE] v tričku s logem této restaurace. Vyživovací povinnost stanovenou mu soudem k nezletilým dcerám tento neplnil. V souladu s § 691 a § 697 odst. 1 o.z. mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Manželé mají dále povinnost pomáhat si a podporovat se, přestože nesdílejí rodinnou domácnost. Žalobce přes poučení soudem dle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. neprokázal, že by měl nárok na požadované výživné, když žalobce se do této situace dostal v důsledku svého zavinění z důvodu výkonu trestu odnětí svobody, přičemž jinak by v rozhodném období mohl dosahovat příjmů minimálně jako žalovaná. Tato však ze svých příjmů zajišťuje potřeby své i svých dvou nezletilých dcer, na které

žalobce navíc neplatí výživné. Přestože žalobce pobírá dávky v celkové výši 6 929 Kč, uzavřel smlouvu o nájmu bytu na vyšší nájemné, než měl na ubytovně a je tak zřejmé, že si musí další finanční prostředky zajistit, v čemž mu ničeho nebrání. Soud s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti žalobu jako nedůvodnou zamítl. Co se týká movitých věcí, na které odkazoval žalobce v průběhu řízení, které zůstaly po rozvodu v držení žalobkyně, tyto jsou v dosud nevypořádaném společném jmění bývalých manželů. Závěrem soud konstatuje, že i kdyby žalobce dosahoval nižší životní úrovně než žalovaná bez svého zavinění, s ohledem na skutečnost, že tato je na rodičovské dovolené a pečuje o dvě nezletilé děti, na něž žalobce neplatí výživné, soud by musel žalobu zamítnout s odkazem na § 2 odst. 3 o.z., dle něhož výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské cítění.

19. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalovaná byla ve věci zcela úspěšná, a má proto právo na náhradu svých účelně vynaložených nákladů řízení, které tvoří náhrada hotových výdajů za 3 úkony po 300 Kč podle § 1 odst. 3, § 2 odst. 1 vyhlášky č. 254/2015 Sb. (písemné vyjádření ze dne 1. 7. 2020 a 11. 9. 2020, účast na jednání soudu dne 30. 9. 2020). Celkem náklady řízení žalované činí 900 Kč, které je žalobce povinen zaplatit žalované do 3 dnů od právní moci rozsudku dle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekucí.

Písek 5. října 2020

Mgr. Andrea Větrovská
samosoudkyně